

[Statsministeren.]

tragtes som anspændt. Vi har ment, at det bedste Grundlag for at føre Handelspolitik er at opstille en Balanceplan paa et nøgternt og paa et realistisk Grundlag. Saadan som Udviklingen hidtil har formet sig, har vi Grund til at tro, at det skulde være muligt at komme igennem 1948 uden større Stigning i den udenlandske Gæld end forudsat. Maa jeg spørge, om Venstregeringen kunde sige det samme om Balanceplanen for 1947 i Begyndelsen af Juni sidste Aar?

Den ærede Ordfører Hr. Erik Eriksen gav dernæst Udtryk for den Opfattelse, at skulde det lykkes at holde Balanceplanen for 1948, vilde det kun skyldes et betydeligt Forbrug af Varelagre, som var tilvejebragt i tidligere Aar. Dette er ikke rigtigt. I 1946 fandt der nok en betydelig Forøgelse af Varelagrene Sted — den er anslaaet til at beløbe sig til omkring 500 Mill. Kr. —, men da var Underskuddet paa Betalingsbalancen jo ogsaa nær Milliarden. I 1947 har Stigningen i Varelagrene været langt mindre — alt i alt skønnes det at dreje sig om et Beløb paa 150 Mill. Kr. —, og for 1948 er der ikke forudsat nogen Nedgang i Værdien af de samlede Varelagre.

Det er rigtigt, at der paa enkelte Omraader maaske vil blive en Nedgang i Beholdningerne, men dette antages at ville opvejes af Stigninger paa andre Omraader. Hertil kommer, at medens Værdien af Besætningerne i 1946—47 faldt med henholdsvis 50 Mill. Kr. og 200 Mill. Kr., regner man for 1948, under Forudsætning af normal Høst, med en Stigning paa omkring 100 Mill. Kr.

Vedrørende Forbruget er det rigtigt, at vi mener det vanskeligt yderligere at nedsætte Befolkningens nødvendige Forbrug. Tværtimod har vi ment, at den knappe Forsyningsituation yderligere understreger Nødvendigheden af at sikre en ligelig Fordeling af disse Varer. Dette er Grunden til, at Rationeringen maa opretholdes, og at vi f. Eks. ikke har fundet det rimeligt at opheve Tilskuddene til Brød og Mælk paa samme Maade som til Smørret. Der er dog den Forskel, at Fedtstofforbruget kan dækkes paa anden Maade, medens Brød og Mælk er uundværlige for enhver Familie i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller mente, at vi ved at opretholde disse Tilskud til Brød og Mælk, ogsaa til Flæsk for den Sags Skyld, pumpede Penge ud i Omsætningen. Det er ikke rigtigt. Finansministeren har samtidig stræbt for at skabe et Overskud paa Statens Regnskab, og dette er ogsaa,

saa vidt vi i Dag kan se, lykkedes, om end det ikke helt tilvejebringes paa den Maade, som vi principielt maatte ønske.

Det er ogsaa af Hensyn til den vanskelige Situation, som de mindst bemidlede i Danmark er i i Dag, at vi har søgt vor sociale Lovgivning forbedret, og det er Regeringens Hensigt inden for rimelige finansielle Grænser at fortsætte ad denne Vej. Hovedlinien maa være, at jo snævrere Rammer vi maa sætte for det samlede Forbrug, des kraftigere maa vi forsøge at beskytte den Del af Befolkningen, som daarligst kan bære en yderligere Nedgang i Forbruget.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen kunde ikke forstaa, hvorledes det var muligt at øge Formuen — det ærede Medlem tænkte vel her paa Landets Nationalformue — uden yderligere at formindske Forbruget. Hertil kan jeg svare, at Investeringen, som jo svarer til Forøgelsen i Nationalformuen, ikke alene er afhængig af Forbrugets Størrelse. Holder vi Forbruget konstant og øger Produktionen og dermed Nationalindkomsten, vil Investeringen hermed stige. Trods den dårlige Udgangssituation maa det antages, at Investeringen i 1948 vil blive mindst af samme Størrelse som i 1947, og lykkes det os at formindske Gældsætningen til Udlandet, vil der herved være skabt en større Stigning i Nationalformuen i 1948 end i 1947.

I 1946 forøgedes Nationalformuen kun med rundt regnet 200 Mill. Kr. og i 1947 kun med omkring 500 Mill. Kr. Saa vidt vi i Dag kan skønne, vil Stigningen i 1948 blive paa op imod 1 Milliard Kr. I det Omfang, vi vil faa Marshall-Hjælpen hjem i Aar og vil kunne faa den sat ind i Produktionen, vil det være muligt at øge dette Tal.

Ikke alene Investeringens Størrelse har dog Betydning, men ogsaa dens Sammensætning. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller var inde paa dette, da han omtalte Nødvendigheden af en Pengesanerung. Dette er en af Vejene. Regeringen vil, saa længe den økonomiske Situation tilsiger det, følge denne Vej. Samtidig maa vi dog under den herskende Knaphed paa Materialer og Raavarer søge at lede disse ind i den bedste og mest rationelle Anvendelse. Der er for Importens Vedkommende taget Hensyn hertil ved Balanceplanens Opstilling, og de samme Principper ligger til Grund for Bolig- og Byggeministeriets Administration. I denne Forbindelse kan ogsaa nævnes Handelsministerens Bestræbelser i Retning af at søge Raavarer anvendt bedst muligt.

Det har i det hele været Regeringens Formaal paa ethvert Omraade at opmuntre til Produktion og Investering, og det er